

Manden med lakskoene ...

Siden erhvervsmanden Jan Bonde Nielsen som 15-årig indledte sin karriere som gartnerlærling, har han trådt sine polerede sko på de mest bonede gulve i verden. Mistroet af andre kapitalister, men beundret af kommunister. Og frikendt for mandatsvig på 146 millioner kr., da han forsøgte at redde Københavns store skibsværft B&W, der i dag ligger tomt hen.

PORTRÆT STIG ANDERSEN



Da Jan Bonde Nielsen i 1970'erne begyndte at dyrke krysantemum-blomster i Kenya, var der ikke et eneste drivhus i Afrika. Mange kiggede skævt til danskerens projekt og troede ikke en tøddel på det.

I dag er gartnerierhvervet Kenyas største valutaindtjenende erhverv.

Da Jan Bonde Nielsen senere havde overtaget Københavns skibsværft B&W, var ikke alene dansk erhvervsliv stærkt hånligt over for hans forsøg på at redde en af byens store, men skrantende arbejdspladser - skepsissen mellem kapitalisten og arbejderne var også så tyk, at man kunne skære den i skiver.

Men det blev til en skepsis af den konstruktive slags, som resulterede i, at værftsejeren og tillidsmændene blev enige om at gennemføre et regnskabskursus, så tillidsfolkene forstod, hvad der foregik. Det blev gennemført over en periode kl. 06.30 om morgenen i B&W-arbejdernes klubhus. Tillidsmændene kom i deres kedeldragter, Jan Bonde Nielsen i sin elegante mørkeblå habit, kørt til klubhuset i Jaguar med chauffør.

Jan Bonde Nielsen, der fylder 70 år i næste uge, er de utraditionelle løsningsmand, og historien om ham er en fantastisk historie.

Pludselig stod han der, på toppen af B&W-skibsværftet på Refshaleøen, 35 år og gartner, totalt ukendt, men ved hjælp af en enkelt finansiel transaktion den reelle ejer af en af Danmarks største, mest omtalte og mest kontroversielle industrivirksomheder gennem tiden, B&W-skibsværftet på Amager.

Det var i 1974. I de 12 efterfølgende år var den karismatiske, nærmest aristokratiske, velklædte og veltalende Jan Bonde Nielsen med den karakteristiske skaldede isse danskernes yndlingsoffer, hvad enten det drejede sig om erhvervslivets topfolk, den almindelige lønmodtager eller avisernes journalister.

Bandit og hoflajak

Han blev kendt som manden, der spiste frokost med prinsgemalen om bord på kongeskibet 'Dannebrog', manden, der iført sine sorte, elegante laksko kunne vade ind i B&W-arbejdernes hverdag med 'træsko' på, og manden, der via en strøm af finansielle transaktioner, evindelige omstruktureringer i B&W og en mere og mere håbløs økonomi blev forsidestof og tv-trækplaster.

Var han en storsvindler og charlatan?



OMGANGSKREDS. I Jan Bonde Nielsens omgangskreds har der altid været kongelige. Her er han sammen med dronning Margrethe ved en festlighed på en af sine virksomheder i B&W-tiden, Alpha Diesel. Bagved, sammen med prins Henrik, ses Jan Bonde Nielsens første hustru, Margrethe Foss, fra den velhavende Foss-familie bag bl.a. F.L. Smidth-koncernen. Margrethe Foss er kusine til industrimanden Nils Foss.

sådan blev B&W skibsværft stadig opfattet trods store driftsmæssige problemer og underskud år efter år. Værftet lignede til forveksling en synkefærdig skude, alene holdt oppe af den kendsgerning, at den gennem tiden har været den mest politiske arbejdsplads i Danmark.

Men Jan Bonde Nielsen kunne se muligheder i den skrantende mastodont på Refshaleøen. Det var han til gengæld ret alene om. Stort set hele det etablerede danske erhvervsliv korsede sig over hans interesse for »en virksomhed, der er umulig at drive«. Hans egen svoger, industrimanden Nils Foss, kaldte Bonde Nielsen »lige til gummicellen«, da han hørte om hans køb af den bestemmende aktiepost.

Magnat uden kapital

Ikke desto mindre blev det ikke mindst ved hjælp af den velhavende Foss-families penge, at det lykkedes Jan Bonde Nielsen at gøre sig til værftsejer. Han var på det tidspunkt gift med Margrethe Foss, kusine til Nils Foss. Det ændrede dog ikke ved den kendsgerning, at store dele af den etablerede erhvervstop fandt, at han med købet havde forbrudt sig mod en gylden regel, hvis man ønsker at fremstå som magnat i Danmark: at man har kapital.

Det havde Jan Bonde Nielsen i udpræget grad ikke, og han blev aldrig et godt papir hos 'de fine' i danske erhvervsliv. De kunne simpelt hen ikke lide ham.

Svogerens Nils Foss, der på det tidspunkt var administrerende direktør i F.L. Smidth-koncernen, fik direkte forbud mod at have noget forretningsmæssigt med ham at gøre. Ordren kom fra F.L. Smidths bestyrelsesformand, Niels Arnt-Jensen - der hver morgen spadserede til arbejde sammen med skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller.

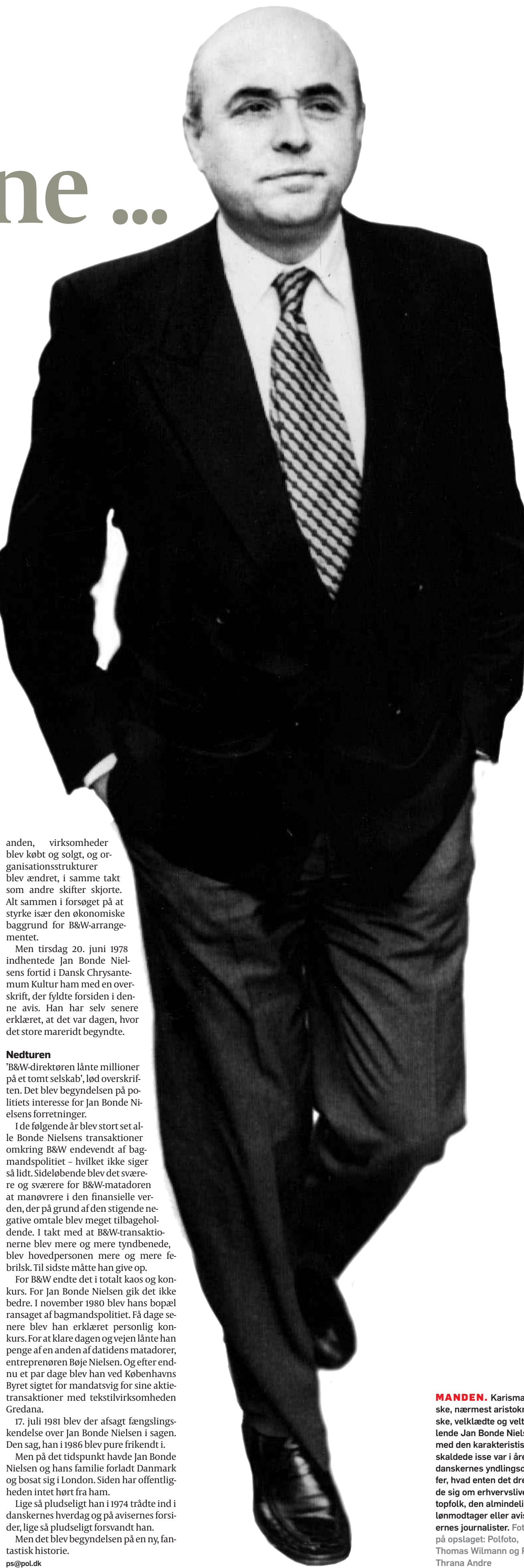
Hjælpen til Jan Bonde Nielsen kom ikke fra *the establishment*, men fra en ganske anden og for de fleste uventet kant. Næmlig fra de fagligt og politisk bevidste B&W-arbejdere og deres tillidsmænd.

B&W var en balladevirksomhed. Strejker og politiske aktioner hørte til dagens orden på skibsværftet, men det hørte stort set op med Jan Bonde Nielsen entré. Han kunne noget med B&W-arbejderne, som ingen havde magtet før, eller måske rettere: havde gjort sig ulejlighed med at forsøge. Han respekterede dem for det, de var og stod for, og det kunne de mærke. Ikke at de på nogen måde altid var enige med ham, men med Jan Bonde Nielsen var der et seriøst problem, der skulle løses. Trods deres forskellige verdener, udtryksformer og fremtoning talte de et sprog med hinanden, som fungerede.

Da den stærke og markante B&W-fællestillidsmand Erik Hansen blev alvorligt syg af kræft i midten af 1970'erne, besøgte Jan Bonde Nielsen ham efter en operation på det rekreativshjem, Erik Hansen var indlagt på. Ikke noget specielt rart sted, men Jan Bonde Nielsen var klar over, at en kommunistisk tillidsmand på B&W ikke kunne modtage hjælp fra en renlivet kapitalist. I stedet kontaktede han daværende overborgmester i København, Urban Hansen, og fik med ham arrangeret, at B&W finansierede, at Erik Hansen i stedet blev indlagt på det mere behagelige sanatorium i Skodsborg.

Det var samme Erik Hansen, der efter Bonde Nielsens overtagelse af værftet i forbindelse med en fyringsrunde fik stillet spørgsmålet: Hvorfor strejker I da ikke? »Man kan ikke strejke sig til nye ordre«, lød fællestillidsmandens svar. Den dag fik offentligheden bekræftet, at der var nye toner på Danmarks mest politiske arbejdsplads.

Det lykkedes de første fire år for Jan Bonde Nielsen at omstrukturere, rationalisere og målrette produktionen på B&W. Men han led fortsat under den kendsgerning, at han reelt havde købt værftet uden at eje en klink. Den ene finansielle transaktion eller forsøg herpå afløste den



anden, virksomheder blev købt og solgt, og organisationsstrukturer blev ændret, i samme takt som andre skifter skjorte. Alt sammen i forsøget på at styrke især den økonomiske baggrund for B&W-arrangementet.

Men tirsdag 20. juni 1978 indhentede Jan Bonde Nielsens fortid i Dansk Chrysantemum Kultur ham med en overskrift, der fyldte forsiden i den avis. Han har selv senere erklæret, at det var dagen, hvor det store mareridt begyndte.

Nedturen

'B&W-direktøren lånte millioner på et tomt selskab', lød overskriften. Det blev begyndelsen på politiets interesse for Jan Bonde Nielsens forretninger.

I de følgende år blev stort set alle Bonde Nielsens transaktioner omkring B&W endevendt af bagmandspolitiet - hvilket ikke siger så lidt. Sideløbende blev det svære og sværere for B&W-matadoren at manøvrere i den finansielle verden, der på grund af den stigende negative omtale blev meget tilbageholdende. I takt med at B&W-transaktionerne blev mere og mere tyndbenede, blev hovedpersonen mere og mere febrilsk. Til sidste måtte han give op.

For B&W endte det i totalt kaos og konkurs. For Jan Bonde Nielsen gik det ikke bedre. I november 1980 blev hans bopæl ransaget af bagmandspolitiet. Få dage senere blev han erklæret personlig konkurs. For at klare dagen og vejen lånte han penge af en anden af datidens matadorer, entreprenøren Bøje Nielsen. Og efter endnu et par dage blev han ved Københavns Byret sigtet for mandatsvig for sine aktietransaktioner med tekstilvirksomheden Gredana.

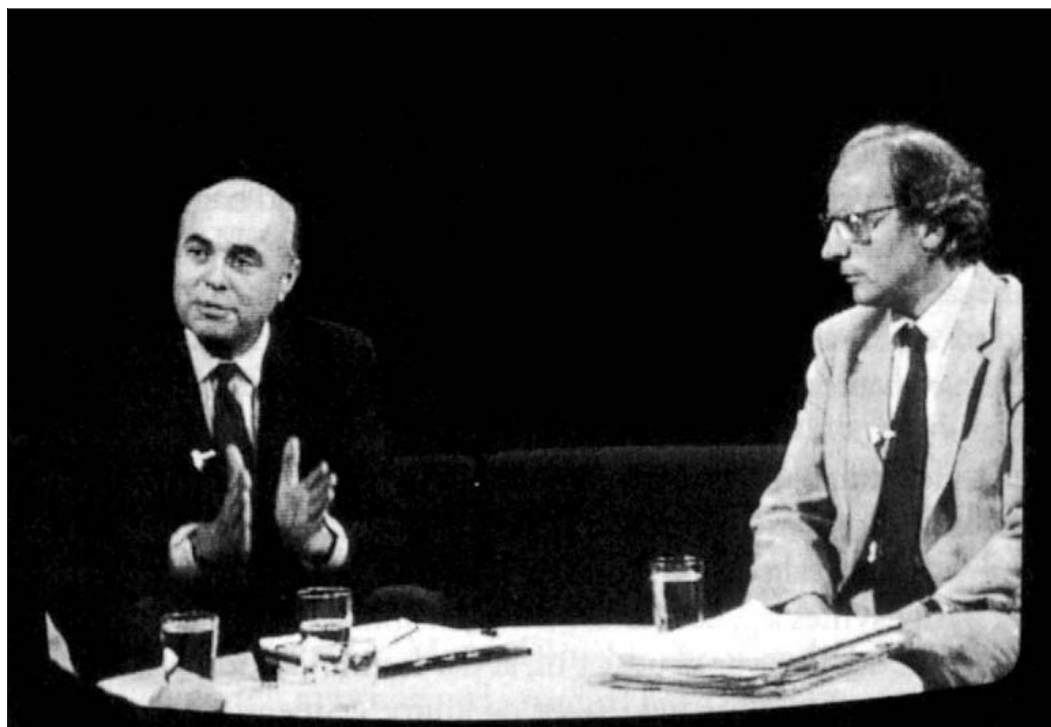
17. juli 1981 blev der afsagt fængselskendelse over Jan Bonde Nielsen i sagen. Den sag, han i 1986 blev pure frikendt i.

Men på det tidspunkt havde Jan Bonde Nielsen og hans familie forladt Danmark og bosat sig i London. Siden har offentligheden intet hørt fra ham.

Lige så pludseligt han i 1974 trådte ind i danskernes hverdag og på avisernes forsider, lige så pludseligt forsvandt han.

Men det blev begyndelsen på en ny, fantastisk historie.

MANDEN. Karismatiske, nærmest aristokratiske, velklædte og veltalende Jan Bonde Nielsen med den karakteristiske skaldede isse var i årevis danskernes yndlingsoffer, hvad enten det drejede sig om erhvervslivets topfolk, den almindelige lønmodtager eller avisernes journalister. Foto på opslaget: Polfoto, Thomas Wilmann og Per Thrana Andre



FJENDER. Meget af tiden i Danmark var Jan Bonde Nielsen 'i krig' – ikke mindst med pressen. Her er han 19. juni 1986, knap en måned efter han blev frikendt for mandatsvig, med i en tv-udsendelse på DR sammen med Ekstra Bladets chefredaktør, Sven Ove Gade, hvor Jan Bonde Nielsen for åben skærm afslører, at en af de mest kritiske Ekstra Blads-journalister selv havde spekuleret i nogle af hans aktier.



ÆGTESKAB. Jan Bonde Nielsen har altid målrettet søgt at være de rigtige steder på de rigtige tidspunkter – og med de rigtige mennesker. Her ved indgangen til en privat engelsk klub sammen med sin anden kone, Lone van Hauen. Hun er søster til industrimanden Nils Foss' kone, Dorte, så endnu en gang blev Nils Foss og Jan Bonde Nielsen i familie, nu som svogre.



FRI. Det er sjældent, man ser Jan Bonde Nielsen slappe af som på sejlbilledet, hvor han er sammen med den ledende russiske reformpolitiker Anatolij Tjubajs. Han er arbejdsnarkoman, og også hans sejlture har været hårdt arbejde. Ikke færre end tre gange i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne blev Jan Bonde Nielsen sammen med sit mandskab verdensmester i trekvartton-klassen.



FORRETNING. Uanset hvad Jan Bonde Nielsen (i midten) har foretaget sig i sit liv, har det altid været gjort med stil. Billedet her er fra en kontraktunderskrivning i 2003 i Jan Bonde Nielsens 'nye' liv i Rusland og Kaukasus. Aftalen med de iranske forretningsfolk drejer sig om levering af specialtankere til Det Kaspiske Hav, hvorfra Jan Nielsens guldåre, transport af olie, foregik.

... der blev rig i Rusland

Da Jan Bonde Nielsen for 27 år siden flygtede til London, ejede han ikke salt til et æg. Men takket være sin sublime evne til at få kontakter kom den danske projektmand, der på tirsdag fylder 70, i en sådan grad tilbage, at han nu formodentlig er milliardær.

STIG ANDERSEN

Jan Bonde Nielsen hang i udpræget grad med en vis legemsdel i vand-skorpen, da han for 27 år siden flygtede til London, bort fra et nidkært bagmandspolit, en erhvervsstop, som foragtede ham, en grisk presse og et falleret imperium.

I den situation er det godt at have de rigtige kontakter. Er der noget, Jan Bonde Nielsen altid har været sublim til, så er det det der med kontakterne.

Da han forlod Danmark, ejede han ikke salt til et æg. Det er naivt at tro, at man nogensinde får alle detaljer om Bonde Nielsens gøren og laden for slet ikke at tale om hans økonomi, men efter alt at dømmes kan han i dag kalde sig milliardær. Måske endda mangemilliardær.

På sin vej til den behagelige status har han været omkring en af verdenshistoriens mest legendariske finansjonglører, George Soros, skaffet sig kontakt til Ruslands tidligere præsident Boris Jeltsin og Ruslands nuværende ministerpræsident, Vladimir Putin. Han ringer direkte til USA's tidligere udenrigsminister Colin Powell og er ven med den endnu tidligere udenrigsminister Henry Kissinger.

Og når han beskæftiger sig med sin store passion, udviklingen af naturrigdomene i Afrika, sidder han på terrassen på sin afrikanske farm og diskuterer det med FN's tidligere generalsekretær Kofi Annan.

I øvrigt det samme sted, som han jævnligt samler både den danske og den hollandske kogefamilie, og hvor han hvert år i januar inviterer fremtrædende danske erhvervsfolk og kulturpersonligheder på ufornelle besøg og lader dem møde fremtrædende afrikanske politikere og samfundsdebattører for at tale om nære og mere globale problemer.

Det var også på farmen i Kenya, kronprins Frederik og kronprinsesse Mary

holdt en tre ugers hvedebrødsferie efter deres bryllup i maj 2004. Rygterne gik ellers, at det danske kongehus havde slået hånden af Bonde Nielsen efter den lidt flatterende figur, han gjorde i B&W-sagen, og det efterfølgende opgør med bagmandspolitiet og anklagemyndigheden. Men det var altså tom snak.

På trods af den eksklusive omgangskreds måtte selv Bonde Nielsen dog erkende, at der skal en markant og ofte broget opstartsfasen til, før tingene lykkes. Hans status som milliardær er formentlig først blevet en realitet så sent som i år. I begyndelsen af London-tiden måtte han tage til takke med, hvad der skulle vise sig at være mere tvivlsomme succeser.

Medejer af Wembley Stadion

Jan Bonde Nielsen har aldrig selv udtalt sig om de ting, han har foretaget sig, siden han forlod Danmark. Men hans trang til at få projekter op at stå i en grad, så man seriøst kan tale om projektnarkomani, har ikke på noget tidspunkt fornægtet sig, og hans næste træk fra hans nye London-domicil havde en sådan karakter, at hans tavshed ikke kunne tilbageholde rygterne.

De sagde, at Jan Bonde Nielsen nu var blevet medejer af Londons berømte Wembley Stadion. Og det var rigtig nok. Ikke fordi han med ét var blevet hoveddrig, men fordi en af Jan Bonde Nielsens fremtrædende egenskaber er at overtale og overbevise andre om sine ideer. Og erhvervschef af Wembley Stadion var resultatet af disse overtalelsesevner, hvor han fik forenet en række aktionærer og fik den velanskrevne Rothschild Bank med på ideen.

Wembley blev solgt igen, men projektet blev en økonomisk succes for Jan Bonde Nielsen. Sådan tegnede det også, da han igen vovede sig ind i den maritime branche og erhvervede det hollandske rederi United Dutch. Det lignede en succes.

Der blev kontraheret nye skibe, og der var vækst i forretningen. Men typisk for Jan Bonde Nielsen mistede han engagementet i det, da 'skibet' var sat i søen, og han satte andre til at drive forretningen. Det betød også, at det engagement, som projektnarkomanen Bonde Nielsen tilfører, røg fløjten, og endnu en gang måtte han se et maritimt projekt kuldsjæle.

Skovdrift, byggeri og olietransport

Efter det sejlede Jan Bonde Nielsen østpå. I forbindelse med nogle konferencer om Sovjetunionens fremtid kom han i kontakt med Sovjets daværende udenrigsminister, Eduard Sjevvardnadse, og den senere russiske præsident, Boris Jeltsin. Det var midt i Sovjetstatens oprubstid, da meget kunne lade sig gøre, ikke mindst for en person som Jan Bonde Nielsen, hvis styrke i høj grad er at se og kombinere muligheder.

Om det var denne styrke alene, eller om de gode kontakter har spillet ind, vides ikke. Men snart var Jan Bonde Nielsen i gang med projekter flere steder i Rusland med skovdrift, byggeprojekter og ikke mindst olietransport. Netop olietransport skulle vise sig at blive den guldåre, han åbenlyst har jagtet hele livet.

Det var Jan Bonde Nielsens mangeårige bekendt, finansmanden George Soros, der ledte ham på sporet. Soros gjorde ham opmærksom på en jernbanelinje i Georgien, en tidligere del af det sydlige Sovjetunionen, som nu var blevet selvstændig, og hvor hans tidligere Moskva-bekendte Eduard Sjevvardnadse i mellemtiden var blevet præsident. Jernbanelinjen gik fra Det Kaspiske Hav gennem Georgien til Sortehavet og var oprindeligt anlagt af den svenske Nobel-familie og finansieret af bl.a. Bonde Nielsens gode bankforbindelse i London, Rothschild.

Jernbanelinjen fungerede som pipeline for de enorme oliereserver i Det Kaspiske Hav og ud til Sortehavet, hvorfra olien blev sejlet videre ud i verden med skib fra havnebyen Batumi. Problemet var blot, at både jernbane og havneanlæg var i en sørgelig forfatning. Hele dette transportsystem overtog Jan Bonde Nielsens selskab Greenoak Holding, de første dele i 1998.

I de efterfølgende år er der investeret milliardbeløb i såvel havn, havneanlæg som jernbanelinje, og mængden af olie transporteret fra Det Kaspiske Hav og videre ud i verden via Bonde Nielsens havn i Batumi er steget år for år. Samme vej er



FREMTIDEN. Da Jan Bonde Nielsen i 1974 gjorde sit første forsøg med overtagelsen af B&W, havde han ingen penge. Det har han nu. Næppe mange i hans nærmeste omgangskreds vil forundres, hvis Jan Bonde Nielsens næste raid bliver på en dansk industrivirksomhed.

det gået med Jan Bonde Nielsens indtjening og med værdien af anlægget, der i dag fremstår som et topmoderne og effektivt transportanlæg med tusindvis af ansatte.

Men området er politisk ustabil. Og i 2004 var det ved at gå galt. Op mod 10.000 bevåbnede mennesker var på vej for at lynche præsidenten i den lokalstat, hvor Batumi-havnen ligger. Kun et stort politisk indgreb med Jan Bonde Nielsen i en helt central rolle forhindrede en borgerkrig, der ville have smadret det transportsystem, som er så vigtigt for hele området. Og for den guldåre, som Jan Bonde Nielsen endelig var stødt ind i.

Det var således Jan Bonde Nielsen, der via en telefonsamtale med USA's daværende udenrigsminister, Colin Powell, og ved en kontakt til Ruslands præsident, Vladimir Putin for at få ham til at mægle, var en væsentlig årsag til, at parterne blev forligt og katastrofen forhindret.

Men området er politisk ustabil. I februar i år solgte Jan Bonde Nielsen sine aktiviteter til de lokale myndigheder. Og scorede efter sigende en milliardgevinst.

Raid på dansk industrivirksomhed

På tirsdag, 20. maj, fylder Jan Bonde Nielsen 70. Ingen skal forvente, at han i den anledning begynder at dæmpe sin appetit på store projekter.

Da han i 1974 gjorde sit første forsøg med overtagelsen af B&W, havde han ingen penge. Det har han nu. Næppe mange i hans nærmeste omgangskreds vil forundres, hvis Jan Bonde Nielsens næste raid bliver på en dansk industrivirksomhed. Nøjagtig som han forsøgte, da han i 2003 stod bag den gruppe, der bød på den danske FLS-koncern. Var dette overtagelesforsøg lykkedes, ville hans formue i dag have været forøget med måske 30 milliarder kroner. Det er i hvert fald den værdistigning, der siden har været på FLS-aktien.

Ingen skal være i tvivl om, at interessen for E.L. Smidth-koncernen ikke mindst skyldtes, at det er en virksomhed, der er skabt af Alexander Foss, Jan Bonde Nielsens børns bestefar.

Forfængelighed er en ikke uvæsentlig bevæggrund, når folk med Jan Bonde Nielsens ambitioner foretager sig noget. Det forekommer nærliggende, at han meget gerne vil anerkendes – også i Danmark.

ps@pol.dk



GÆSTER. Kronprins Frederik og kronprinsesse Mary tilbragte efter brylluppet i 2004 deres hvedebrødsdage på Jan Bonde Nielsens farm i Kenya.



UGEN DER TRUER
MORTEN SKJOLDAGER

MANDAG Der er rig mulighed for at starte ugen med tårnhøje ambitioner. I dag åbner Den Europæiske Rumfartsorganisation ESA ansøgningsvinduet for nye **astronaut**. På rumfartsorganisationens hjemmeside (www.esa.com) kan man udfylde et ansøgningsskema. For de heldige, som slipper igennem første nåleøje, venter et udskilningsløb i fire trin. De kommende astronauter bliver endeligt udvalgt i 2009, og efter planen skal de en tur til Månen. De fysiske krav er hårde, men videnskabsminister Helge Sander (V) har sagt, at Danmark gerne skal have en astronaut med i rumprogrammet. Det kunne blive dig...

TIRSDAG Fysikken er også i centrum, når retten i Lyngby indleder en sag, hvor **Brian Laudrup**s naboer på Strandvejen har stævnet Rudersdal Kommune for at få lov til at sætte et skilt op med forbud mod nøgenbadning på stranden. Ifølge parrets advokat er problemet dog ikke kun udsigten til blottede numser på stranden. De uheldige husejere har angiveligt flere gange været vidner til folk, der onanerede eller dyrkede sex foran deres hus. Danske Naturister frygter, at fredelige nøgenbadere landet over vil blive ofre for klappjagt, hvis parret får lov at forbyde nøgenbadning på den lille strand.

ONSDAG I og omkring Fælledparken i København er der nok mange mænd, som denne aften vil håbe på naturistiske tilbøjeligheder, når tusinder af kvinder deltagere i Feminas årlige **kvindeløb**. Ruten er på 5 kilometer, og sidste år var vindertiden 17 minutter og 33 sekunder. Løbet starter klokken 19. I Moskva mødes de engelske storklubber Chelsea og Manchester United i årets **Champions League**-finale. Manchester United har allerede snuppet det engelske mesterskab foran snuden på Chelsea, så en sejr i Champions League-finalen vil gøre ekstra ondt i den stenrige Londonklub.

TORS DAG I Maribo på Falster er der garanti for masser af fede maver på gaden, dog tækkeligt dækket bag røde bukser og langt hvidt skæg. Dansk Julemands Laug har i år udbrådt Maribo på Falster til årets **juleby** 2008. Torsdag kommer det til at vrimle med mænd i julemandsdragt, når julemændene afholder deres årlige generalforsamling i byen.

FREDAG I sidste uge var Københavns gader fyldt med letpåkledte mennesker. Men det årlige **karneval** er overstået, og der er nu et helt år til, at vi igen skal se gøglere og sambadansende husmødre svinge de blegede balder på gaderne. Så heldige er de ikke i Aalborg, hvor karnevalet kører videre for fulde drøn. Fredag aften dyster karnevalsgrupper fra hele verden om titlen som Årets Karnevalsgruppe. De heldige vindere modtager 10.000 kroner samt en særlig håndskåret karnevalsmaske, der er dekoreret med en fjer, som kunstneren Kirsten Gitz har hjembragt fra Canada.

LØRDAG Ny Alliance holder sit første landsmøde nogensinde. Leif Mikkelsen, Jørgen Poulsen, Anders Samuelsen og Nasser Khader inviterer partiets medlemmer – som onde tunger har beskrevet som cafelettedrikkelige storbytusser – til en dag langt væk fra storbyen ved Mols Bjerge. Her skal partiet begynde oprustningen til næste valg, hvor ambitionen er flere mandater og færre skandaler.

Vi Alliance kunne måske godt have valgt et bedre tidspunkt, hvis partiet er ude efter presseomtale. Længere sydpå i landet, nærmere bestemt i Møgeltonder, bliver **prins Joachim** nemlig gift med Marie Cavallier samme dag. Og ikke overraskende giver tv-stationerne den fuld gas hele dagen. Hvis man efter en hel dag foran skærmen ikke har fået nok fjernsyn, kan man følge med i Det Europæiske Melodi Grand Prix fra klokken 21. Showet løber af stables i Beograd, og Danmarks håb er Simon Mathew med sangen 'All Night Long'. Bookmakerne tror dog ikke meget på, at Danmark vinder årets musikkonkurrence. Hvis Simon Mathew alligevel skulle gå hen og overraske, kan man få pengene hele 81 gange igen.

SØNDAG Hvis Danmark ikke vinder i grandprixet i Beograd, kan man dulme sorgen ved at lytte til rigtige **sangfugle**. Søndag er det Fuglenes Dag, og Dansk Ornitologisk Forening afholder arrangementer over hele landet, hvor ornitologer vil vise rundt i naturen og hjælpe med at skelne viber fra mursejlere. Turene varer mellem to og tre timer, og alle er velkomne.

morten.skjoldager@pol.dk